

EL TEMPS

DIRECCIÓ, ADMINISTRACIÓ, PUBLICITAT I VENDES: Avda. del Baró de Càrker, 40, 13. 46001 València. Telèfon: (96) 352 48 69. Fax: (96) 352 09 83.

REDACCIÓ DE BARCELONA: Carrer de Casanova, 46, 4-2. 08011 Barcelona. Telèfon: (93) 451 03 75 i 323 00 71. Fax: (93) 323 35 41.

REDACCIÓ DE MALLORCA: Plaça de Caterina de Thomàs, 4, 4rt. B. 07001 Palma de Mallorca. Telèfon: (971) 72 07 96. Fax: (971) 72 07 63

EDITA: Edicions del País Valencià, SA.
PRESIDENT: Rafael Mansanet.
EDITOR: Eliseu Climent.

DIRECTOR: Oriol Castany.

SUBDIRECTOR: Miquel Alberola.

REDACCIÓ DE VALÈNCIA: Jordi Sebastià (*Cap de redacció*), Lola Carrasco, Ignasi Pellicer i Rafa Gil (*Fotògraf*).

REDACCIÓ BARCELONA: Assumpció Maresma (*Cap de redacció*), Oriol Malló, Pere Martí, Eduard Voltas i Mercè Montoliu.

REDACCIÓ MALLORCA: Miquel Payeras.
CORRESPONSALS: F. Robert (Andorra), C. Bellmunt (Tarragona), P. Alberola (Alacant), X. Planas (Girona), P. Codonyan (Perpinyà), J. Casaprima (Lleida), A. Albalat (Castelló).

RÚBRICUES: Andreu Alfaro, Jordi Balló, Ramon Barnils, Pere Calders, Fabià Estapé, Joan F. Mira, Vicent Partal, J.J. Pérez Benlloch, Manuel Vicent.

COL·LABORADORS: E. Aguilera, J. Alandes, S. Alcalà, J. Fèlix, L. Bonada, F. Bueno, F. P. Burguera, X. Bussé, J. A. Benach, F. Caballero, Romà de la Calle, C. Capdevila, Antoni Castel, E. T. Climent, J. Comellas, A. Cort, S. Cucurella, M. Domínguez, X. Duran, M. Ferrando, L. Ferri, V. Franch, C. Gàmez, J.L. Guarnier, A. Guasch, J.M. Jativa, J. M. Lluç, J. Mari, X. Mínguez, J. Morell, T. Picazo, M. Porta Perales, P. Quintana, A. Reig, J. Reus, M. Serra, J. L. Sirera, M. Soler, F. Torrent, X.R. Trigo, E. Vizcarra.

COL·LABORADORS GRÀFICS: J.Celià, S. Llosà, J. Morera, V. Navarro i C. Puértolas

ARXIU: Jesús Prats (Fotografia), Marina Estarlich (Documentació).

PUBLICITAT I PROMOCIÓ: Jordi Enguix (*Cap de publicitat*), Pole Position (Catalunya) (93) 302 26 61. Fax: (93) 317 83 45. Intermedia, SA (Madrid) (91) 319 06 51. Fax: (91) 310 66 22. Oh-Fek, Comunicació i Marketing, col·laboradors per a València i a Balears (96) 369 66 01

SUBSCRIPCIONS: Xelo Tortosa.
PRODUCCIÓ: Francesc Sellés i Josep Agustí (*Correcció lingüística*), Lina Casanovas (*Maquetació*), Faust Ripoll (*Edició*), Rosanna Puchades (*Textos*).
DISENY: Enric Satué.

FOTOMECÀNICA: Eina edicions sl, Añón, Selecrom.

IMPRESSIÓ: Gràfiques Morvedre.

DIPÒSIT LEGAL: V.853-1984

Control difusió

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànica, fotogràfica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

Una inversió tecnològica i nacional

Si fa unes setmanes exposàvem el tema de les candidatures de València i de Barcelona a acollir la seu de la cadena de televisió Euronews, candidatures que, malauradament, no han assolit el seu objectiu, avui ens referim a una altra opció a favor de la qual també juguen les dues ciutats. Es tracta de la possible construcció d'un accelerador de partícules, instal·lació que serveix per estudiar la composició de la matèria. En aquest mateix número, un article descriu les característiques de l'accelerador i es destaca l'impacte que tindria.

Una instal·lació d'aquest tipus mostra un interès múltiple. Des del purament científic, que potenciaria els grups de física teòrica del país, fins l'industrial i el de serveis. Significaria una inversió d'uns 27.000 milions de pessetes, tindria un gran impacte en les empreses d'alta tecnologia i podria atraure, en el futur, més inversions tant tecnològiques com de laboratoris d'organismes europeus.

Si es tingueren en compte sobretot la capacitat científica i l'entorn industrial, València i Barcelona serien, sens dubte, les dues candidatures més fermes. Però qui ha de decidir és el govern espanyol. I ens trobem que hi ha una altra candidatura a l'estat, Sevilla, sense cap tradició en física de partícules ni una densitat d'indústries d'alta tecnologia que permetra traure el màxim rendiment a la instal·lació. Tot i així, és possible que la decisió siga més política que tècnica i per això Sevilla té molts números per acollir l'accelerador.

No calen gaires esforços per entendre que el desenvolupament d'un país va, en gran part, de la mà de la innovació tecnològica i de la recerca, i tenir l'accelerador podria significar una gran empena al teixit industrial del nostre país. I aquest impacte no es crearia en el buit, sinó en unes zones que ja poden oferir un entorn industrial poderós. Per això, cal esperar que siga la lògica i no el favoritisme polític el que faça decantar l'opció del govern espanyol. A més, la instal·lació de l'accelerador pot tenir un altre impacte. Propers a un centre d'alta tecnologia com és Tolosa de Llenguadoc, acollir l'accelerador significaria una ajuda per vertebrar aquest triangle que arriba a aquesta ciutat occitana i a Montpeller i passa per Barcelona i València.

Construir l'euroregió significa dotar-la d'elements de desenvolupament, per donar-li prou potencial.

Una nació ha de mirar enrere per ser conscient del seu passat, però també ha de mirar endavant si vol tenir un projecte comú. Si l'accelerador s'instal·la en una ciutat o una altra, queda la porta oberta a una més intensa col·laboració entre investigadors del Principat i del País Valencià. La vertebració d'una nació no passa solament per un espai comunicacional o cultural. Altres àmbits, com en aquest cas la recerca científica i el desenvolupament industrial també tenen gran importància —i en la nostra època més que mai— amb vista a la reconstrucció nacional. Per això, l'accelerador és una inversió econòmica important, però també és una inversió de gran impacte en l'àmbit nacional.

IV Premi dels Lectors d'EL TEMPS

Ara fa quatre anys, EL TEMPS va posar en marxa una iniciativa, inèdita en el nostre àmbit cultural, amb la intenció de promoure la lectura entre els lectors del setmanari. Es tractava d'instituir un premi literari honorífic a la millor novel·la catalana publicada durant l'any anterior. L'originalitat de la convocatòria estava en el fet que eren els lectors els que, prèvia selecció, s'erigien en jurat. Amb una participació cada vegada més nombrosa, hem arribat a la quarta convocatòria, en la qual hem introduït alguna modificació: a partir d'enguany, el premi no queda restringit a la novel·la, sinó que poden ser seleccionats tots els llibres publicats originalment en català. El resultat, ens sembla, ha estat molt satisfactori, ja que s'ha aconseguit doblar gairebé el nombre de vots i consolidar definitivament un premi, l'única pretensió del qual era i continua sent acostar el llibre català als nostres lectors, fent-los protagonistes d'una decisió que fins ara només corresponia a crítics i editors.

Felicitem, doncs, Jaume Cabré, autor de *Senyoria*, que ha estat l'obra més votada en aquesta ocasió, i ens felicitem per una iniciativa que gràcies als lectors d'EL TEMPS cada vegada està més consolidada.